

Sygnatura akt I C 731/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 11-07-2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Paweł Kwiatkowski

Protokolant:Katarzyna Mulak

po rozpoznaniu w dniu 10-07-2014 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa (...). we W.

przeciwko C. S. w P. Oddział w Polsce w W.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 731/14

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 14 marca 2014 r. powód (...) (...) SAdomagał się zasądzenia od pozwanego C. S.kwoty 4477,20 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 14 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 12kwietnia 2013 r. doszło do uszkodzenia pojazdu należącego do M. S. (1). Sprawca szkody był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej. Poszkodowany działający jako najemca zawarł z L. K. umowę najmu pojazdu zastępczego, na podstawie której zobowiązał się do zapłaty czynszu najmu ze stawką 140 zł netto za dobę najmu. Strona pozwana odmówiła jednak odszkodowania z tytułu kosztów pojazdu zastępczego. Następnie poszkodowany dokonał przelewu wierzytelności z tytułu odszkodowania związanego z kosztem pojazdu zastępczego w kwocie 4477,20 zł na rzecz L. K., a ten ostatni kolejnego przelewu na rzecz powoda.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 21 marca 2014 r. powództwo uwzględniono w całości.

W sprzeciwie od w/w nakazu zapłaty pozwany C. S. wniósł o oddalenie powództwa.

Pozwany zarzucił, że M. S. (1) nie zawarł nigdy odpłatnej umowy najmu pojazdu zastępczego, wobec czego po jego stronie nie powstała jakakolwiek szkoda. W umowie przywoływanej przez powoda nie doszło do uzgodnienia stawki czynszu, wobec czego nie można jej było uznać za umowę najmu.

W konsekwencji poszkodowanemu nie przysługiwała wierzytelność o zapłatę odszkodowania z tytułu kosztów pojazdu zastępczego. Wierzytelność taka nie mogła więc być przedmiotem przelewu.

Ponadto strona pozwana kwestionowała okres trwania najmu pojazdu zastępczego, wskazując, że nie wykazano, ażeby pojazd poszkodowanego był naprawiany, a czas naprawy pokrywał się z czasem trwania najmu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

W dniu 15 kwietnia 2013 r. M. S. (1) zawarł z L. K. działającym jako wynajmujący umowę nazwaną umową najmu samochodu. W umowie wskazano, że płatność z tytułu umowy nastąpi „bezgotówkowo”, „wynajmujący pokryje koszty wynajmu auta zastępczego”. W umowie zaznaczono, że samochód wydano 15 kwietnia 2013 r., a zwrócono 10 maja 2013 r. W umowie nie wskazano wysokości czynszu, ani podstaw do jego obliczenia, nie obciążono także najemcy obowiązkiem zapłaty czynszu najmu, na wypadek gdyby nie został on zapłacony przez zakład ubezpieczeń. M. S. (1) nie oczekiwał na ustalenie wysokości czynszu, albowiem zapewniono go, że wynajem nie pociągnie dla niego zobowiązań finansowych, a wszystkie koszty zostaną pokryte przez zakład ubezpieczeń.

(dowód: umowa z 15.04.2013 r. – k. 24, zeznania M. S. – rozprawa w dniu 10 lipca 2014 r.)

Jednocześnie poszkodowany upoważnił L. K. do bezgotówkowego rozliczenia wynajętego samochodu zastępczego za okres od 15 kwietnia do 10 maja 2013 r. z zakładem ubezpieczeń na podstawie wystawionej faktury.

(dowód: oświadczenie poszkodowanego – k. 25, zeznania M. S. – rozprawa w dniu 10 lipca 2014 r.)

W dniu 14 maja 2013 r. L. K. wystawił fakturę na kwotę 4477,20 zł brutto tytułem kosztów wynajmu pojazdu zastępczego, wskazując jako nabywcę usługi poszkodowanego. Faktury tej jednak nie doręczono poszkodowanemu.

(dowód – faktura z 14.05.2013 r. – k. 27, zeznania M. S. – rozprawa w dniu 10 lipca 2014 r.)

W dniu 7 stycznia 2014 r. poszkodowany przeniósł wierzytelność z tytułu odszkodowania związanego z kosztem pojazdu zastępczego na rzecz L. K.. L. K. przeniósł następnie tę wierzytelność na stronę powodową – Fundusz Kapitałowy (...) SA.

(dowód: umowy przelewu – k. 39-42)

Mając powyższe na uwadze, Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c., jeśli zawarto umowę odpowiedzialności cywilnej, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się wypłacić określone w umowie odszkodowanie za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający.

Nie ulega wątpliwości, że wskazane odszkodowanie obejmuje stosownie do art. 361 § 2 kc stratę związaną z niemożliwością korzystania z rzeczy uszkodzonej. W przypadku uszkodzonego samochodu taką stratą jest koszt wynajmu innego pojazdu.

W rozpoznawanej sprawie zasadny był jednak zarzut pozwanego, iż M. S. (1) nie zaciągnął jakiegokolwiek zobowiązania w zakresie wynajmu pojazdu zastępczego. W szczególności z zebranego materiału dowodowego wynikało, iż poszkodowany nie uzgodnił z wynajmującym wysokości czynszu, stosownie do art. 659 kc Z umowy dołączonej do pozwu wynikało wręcz, że wynajmujący pokryje wszystkie koszty wynajmu, kwestia wysokości czynszu nie była zaś umowa objęta. Wynajmujący nie doręczył także poszkodowanemu faktury za usługę, wobec czego nie można twierdzić, że wartość czynszu ustalono post factum. Samo upoważnienie do bezgotówkowego rozliczenia szkody nie oznaczało zaś, że L. K. mógł wpisać w wystawionej fakturze kwotę dowolną, nieuzgodnioną z poszkodowanym. Sam M. S. (1) zaprzeczył, ażeby jakkolwiek stawkę czynszu z nim uzgodniono, czy to wyraźnie, czy też przez okazanie mu cennika usług. Nadto świadek stwierdził, że nie miał świadomości, że L. K. ustali wysokość czynszu na kwotę 140 zł netto za dobę najmu i przyznał, że za taką kwotę nigdy nie wynająłby pojazdu zastępczego. Zeznania tego świadka uznać należało za wiarygodne, albowiem nie miał on żadnego interesu ażeby zeznawać fałszywie. Po osobistym kontakcie ze świadkiem można go ocenić jak osobę raczej prostolinijną, która skorzystała z propozycji najmu tylko dlatego, że nie pociągało to dla niego jakichkolwiek kosztów. W konsekwencji jednak nie

doszło do ustalenia stawki czynszu w oparciu o warunki rynkowe w których obie strony formułują swoje oczekiwania, co do wartości usługi.

Wobec powyższego brak było podstaw do przyjęcia, że poszkodowany zaciągnął ze swojego majątku zobowiązanie do zapłaty czynszu w kwocie 4477,20 zł, czy to wprost, czy też za wypadek braku zapłaty przez zakład ubezpieczeń (por. art. 391 kc). W związku z tym po stronie poszkodowanego nie powstała szkoda wskazana w pozwie. Skoro zaś nie powstała szkoda, to poszkodowanemu nie przysługiwała także jakakolwiek wierzytelność. Tym samym wierzytelności tej nie mógł na podstawie art. 509 kc nabyć powód. Mając to na uwadze powództwo oddalono w całości, jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc, zasądając na rzecz pozwanego zwrot kosztów zastępstwa prawnego w kwocie 600 zł oraz zwrot kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.